

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 21. juni 2011. god.
Ref. br.: RK123/11

REŠENJA O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 115/10

Podnosilac

Gjokë Dedaj

Ocena ustavnosti presude Posebne komore Vrhovnog suda o pitanjima koja se odnose na Kosovsku poverilačku agenciju, SCC-04-0104, od 23. oktobra 2007. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Gjokë Dedaj sa prebivalištem u Peći koga zastupa g. Zef Prenaj, advokat iz Prištine.

Osporena sudska odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Posebne komore Vrhovnog suda po pitanjima koja se odnose na Kosovsku poverilačku agenciju (u daljem tekstu: „Posebna komora“), SCC-04-0104, od 23. oktobra 2007. god., koja je podnosiocu zahteva dostavljena 14. jula 2008. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presude Posebne komore kojom su, navodno, učinjene ozbiljne povrede parničnog postupka, time što strane nisu bile pozvane na postupak, time što je doneta manjkava presuda [...] i “i nije dato pravo na žalbu”.
4. Podnosilac zahteva, pretpostavljajući da je zahtev zastareo u skladu sa članom 49. i 56. Zakona o Ustavnom sudu, je dalje tražio da zahtev bude vraćen u predašnje stanje na osnovu člana 50. Zakona o Ustavnom sudu.

Pravni osnov

5. Član 113.7 Ustava, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god., (br. 03/L-121) (u daljem tekstu: „Zakon“) i pravilo 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Poslovnik o radu“).

Postupak pred Sudom

6. Dana 18. novembra 2010. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Sud“).
7. Dana 22. novembra 2010. god., predsednik je, nalogom br. GJR. 115/10, imenovao sudiju Gjyljetu Mushkolaj za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom br. KSH. 115/10, predsednik je imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Almiro Rodrigues.
8. Zahtev je 21. januara 2011. god. prosleđen Posebnoj komori.
9. Dana 28. januara 2011. god., Sud je tražio od podnosioca zahteva da dostavi punomoćje, što je on i učinio 3. februara 2011. god.
10. Veće za razmatranje je 23. maja 2011. god. razmatralo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Kratak pregled činjenica

11. Dana 12. avgusta 1993. god., na javnoj licitaciji društvenog preduzeća „Stanica za zaštitu biljaka“ (u daljem tekstu: „DP“) u Peći, podnosilac zahteva je kupio komercijalni prostor u ulici “Rexhep Alibajrami” b.b., u celokupnom iznosu od 40.500 nemačkih maraka (u daljem tekstu: “DM”).
12. 6. jula 1994. god., Odeljenje za imovinsko-pravne poslove Ministarstva finansija Republike Srbije donelo je odluku (011 br: 464-08-03056/94) na zahtev DP za dobijanje pristanka Odeljenja za prenos komercijalnog prostora na ime kupca (podnosilac zahteva), u skladu sa članom 3.1 Zakona o posebnim uslovima prometa nepokretnosti (Službeni glasnik SR Srbije, br. 30/89 i 42/89) i članom 202. Zakona o opštem upravnom postupku. Zahtev je odbijen pošto, ako bi se odobrio, imalo bi uticaj na nacionalnu strukturu stanovništva ili na ponovno naseljavanje pripadnika određene nacionalnosti ili etničke pripadnosti, i takav prenos bi prouzrokovao nemire, nesigurnost

ili neravnopravnost između pripadnika različitih nacija i nacionalnosti u skladu sa članom 3. Zakona o posebnim uslovima prometa nepokretnosti.

13. Dana 29. jula 2001. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Kosovskoj poverilačkoj agenciji (u daljem tekstu: „KPA“) da mu prizna pravo vlasništva nad komercijalnim prostorom.
14. Podnosilac zahteva je 13. avgusta 2003. god. pokrenuo postupak pred Opštinskim sudom u Peći za sertifikaciju komercijalnog prostora.
15. Dana 31. marta 2004. god., Opštinski sud u Peći je prebacio slučaj Posebnoj komori, kao nadležnom sudu po UNMIK-ovoj Uredbi 2002/12 o uspostavljanju Kosovske poverilačke agencije (u daljem tekstu: „Uredba UNMIK-a 2002/12“) i Uredbe UNMIK-a 2002/13 o uspostavljanju Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku poverilačku agenciju (u daljem tekstu: „Uredba UNMIK-a 2002/13“), na dalje sudsko rešavanje (C. br. 359/03).
16. Istog dana, podnosilac zahteva je podneo zahtev Posebnoj komori žalbu tražeći potvrdu vlasništva nad komercijalnim prostorom i registraciju istog. KPA je takođe obaveštena o pokretanju postupka.
17. Dana 23. oktobra 2007. god., Posebna komora je: 1) odbacila zahtev kao neosnovan, 2) proglasila ugovor o kupoprodaji ništavnim, 3) naložila podnosiocu zahteva da preda komercijalni prostor DP-u, 4) i naredila DP-u da nadoknadi troškove podnosiocu zahteva (SCC-04-0104).
18. Posebna komora je obrazložila da je prenos komercijalnog prostora vršen nakon odgovarajućih tenderskih postupaka u kojima je podnosilac zahteva bio pobednik i da je to urađeno u skladu sa odredbama Zakona o posebnim uslovima prometa nepokretnosti. Posebna komora je dalje navela da je podnosilac zahteva podneo dokaz da je isplatio najmanje 30.000 DM od 40.500 DM u avgustu 1993. godine. Dakle, komercijalni prostor bi trebalo da se prenese na podnosioca zahteva. Međutim, ovo se nije desilo, pošto je Odeljenja za imovinsko-pravne poslove Ministarstva finansija Republike Srbije odlučilo da je takva prodaja bila u suprotnosti sa odredbama Zakona o ograničenjima na transakcije nepokretne imovine, koji nije više primenljiv, jer to je diskriminišući zakon, prema Uredbi UNMIK-a 1999/24 o primenljivom zakonu na Kosovu (u daljem tekstu: Uredba UNMIK-a 1999/24). Sledstveno, komercijalni prostor je prodat od strane DP-a trećem licu i sklopljen je kompromisni sporazum sa podnosiocem zahteva da se vlasništvo nad komercijalnim prostorom zameni vlasništvom nad alternativnim komercijalnim prostorom. Ovo je potvrđeno od strane direktora DP-a; međutim nije dostavljen original ili overena kopija tog sporazuma. Posebna komora stoga je odlučila da prenos nije izvršen u skladu sa Zakonom o prometu nepokretnosti.

Navodi podnosioca zahteva

19. Podnosilac zahteva tvrdi da je Posebna komora izvršila ozbiljne povrede Zakona o parničnom postupku, „ne pozivajući stranke da učestvuju u postupku, donoseći manjkavu presudu i ne priznavajući kupovinu komercijalnog prostora“. Međutim, Posebna komora je potvrdila isplaćeni iznos za komercijalni prostor umesto da prizna vlasništvo nad komercijalnim prostorom.
20. Pored toga, podnosilac zahteva se žali da mu nije dato pravo na žalbu.

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Podnosilac zahteva traži od Suda da oceni ustavnost presude Posebne komore od 23. oktobra 2007. god., pri čemu je izvršena ozbiljna povreda Zakona o parničnom postupku, ne pozivanjem stranke na postupak, donošenjem manjkave presude i ne priznavanjem kupovine komercijalnog prostora.
22. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, kao i Zakonom i Poslovnikom.
23. Kao jedan od uslova, podnosilac zahteva mora da utvrdi da je podneo zahtev u roku od 4. meseca od donošenja poslednje odluke u njegovom slučaju, kao što se određuje članom 49. Zakona. Međutim, iz spisa predmeta podnosioca zahteva primećuje se da je poslednja sudska odluka u vezi sa njegovim slučajem bila presuda Posebne komore od 23. oktobra 2007. god., koja je njemu uručena 14. jula 2008. god., a on je zahtev Ustavnom sudu podneo 18. novembra 2010. god., to jeste više od 4 meseca nakon stupanja na snagu Zakona (vidi član 56. Zakona). Stoga proizilazi da je zahtev zastareo saglasno članu 49. Zakona, jer je trebalo da bude podnesen Sudu 15. maja 2009. god.
24. Štaviše, u skladu sa članom 50. Zakona, koji predviđa da:

„Ukoliko podnosilac nije bio u mogućnosti da podnese podnesak u predviđenom roku bez svoje krivice, Ustavni sud je dužan da, na osnovu podneska podnosioca, isti vrati u pređašnje stanje. Podnosilac je dužan da podnese podnesak o povraćaju u pređašnje stanje u roku od petnaest (15) dana, od dana kada je prestao razlog propuštanja i ujedno je dužan da obrazloži svoj zahtev. Povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljen ukoliko je prošla godina ili više od dana proteka roka određenog ovim zakonom.“

Sud primećuje da je poslednja odluka podnosiocu zahteva uručena 14. jula 2008. god. i u skladu sa članom 50. Zakona, podnosilac zahteva je trebalo da podnese zahtev 14. jula 2009. god., tj. godinu dana nakon uručivanja poslednje odluke podnosiocu zahteva. Pošto je zahtev podnesen 18. novembra 2010. god., zahtev je zastareo.

25. Pod ovim okolnostima, zahtev treba da se odbaci kao zastareo u skladu sa članom 49. u vezi sa članom 56. Zakona.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava i članovima 49. i 56. Zakona o Ustavnom sudu, i pravilom 56 (2) Poslovnika o radu, dana 21 juni 2011. god., jedno glasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena strankama i biće objavljena u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona o Ustavnom sudu;
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Dr. Gijljeta Mushkolaj

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani